

Р Е Ш Е Н И Е

№ 740

гр. Перник, 11 ноември 2014

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в открито съдебно заседание на двадесет и девети октомври през две хиляди и четиринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Игнат Георгиев

при секретаря Т.М., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 617 по описа за 2014 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. във връзка с чл. 107 и чл. 144, ал. 2 от ДОПК и чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ във вр. с чл. 9б от ЗМДТ.

Производството по делото е образувано по жалба на “Фотис”ООД, представлявано от управителя К.Ф., с която се оспорва акт за установяване на задължение по декларация № 236/28.04.2014г., издаден от Гл.експерти в отдел “Ревизии и принудително събиране” към Дирекция “Местни приходи” при Община Перник и потвърден изцяло от директора на “Местни приходи” в Община Перник. Жалбата е срещу установените задължения на дружеството, с които са установени публични задължения за такса за битови отпадъци за календарната 2014г. в размер на 4517.83лева. От мотивната част на жалбата се изхожда, че АУЗД е незаконосъобразен, защото са нарушени административно производствените правила и постановен при неизяснена фактическа обстановка. Заявява се искане за отмяна на АУЗД или за намаляване на сумата за такса битови отпадъци, като същата се сведе до размера съгласно декларирания от дружеството съд за битови отпадъци или да се върне преписката на компетентния орган за определяне на таксата съгласно декларирания брой съдове за твърди битови отпадъци. В пледоарията по същество и в писмени бележки се прави искане за

отмяна както на АУЗД, така и на потвърдителното решение. Претендира и присъждане на разноски съгласно представен списък на разноските.

Ответникът по жалбата – Директора на Дирекция “Местни приходи” при община Перник, чрез процесуалният си пълномощник оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна.

Административен съд-Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания акт, намира за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от лице, което е засегнато пряко от издадения и обжалван ревизионен акт и има правен интерес от оспорването. Спазен е срока по чл.156, ал.5 от ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

В глава XIV от ДОПК са регламентирани способите за установяване на данъци и задължения за осигурителни вноски, като за местните данъци и такси съгласно препращащата разпоредба на чл.4, ал.1 от ЗМДТ, са приложими както предварително установяване, което се осъществява с акт за установяване на задължения по данни от декларация по чл. 107, ал.3 от ДОПК, така и установяване, което се осъществява с изготвяне на ревизионен акт по чл. 108 от ДОПК.

В настоящия случай е проведено производство, което е приключило с издаване на АУЗД, по смисъла на чл. 107 от ДОПК. Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Жалбоподателят, съгласно подадена Декларации по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ с вх. № 1344 от 21.03.2012г. е собственик на недвижим имот, представляващ: земя и фабрика за бродерия I-етаж и II-ри етаж и охранителен пункт, находящи се в гр. Перник, на ул. “Бучински път”4.

С АУЗД № 236 от 28.04.2014г. са установени задължения за внасяне на данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци за периода от 01.01.2014г. до 31.12.2014г.. Установената такса битови отпадъци е в размер на 4517.83лева. АУЗД е бил обжалван по административен ред пред горестоящия административен орган, като последният с решението си под изх. № 14/ММО-965-1 от 23.07.2014г. го потвърждава изцяло. Именно потвърдената част от АУЗД е предмет на настоящият съдебен спор.

Акта е в писмена форма и има необходимото съдържание посочено в чл. 59 от АПК. АУЗД произхожда от лица, определени със заповед № 1694 от 19.10.2012г. на Кмета на община Перник, а потвърдителното решение изхожда от компетентния по-горестоящ административен орган, в случая директора на Дирекция "Местни приходи", действащ като териториален директор на НАП. Оспореният акт е мотивиран в обстоятелствената си част, позовава се на правно релевантни факти, които са установени съгласно писмените доказателства приложени по делото. Административния орган обстойно е коментирал на какво основание и в какъв размер е задължението, посочил е правните норми и актовете на общинския съвет приложими в конкретния случай и е стигнал до правилният извод, че дружеството жалбоподател дължи заплащане на такса за твърди битови отпадъци. С оглед на това и като взе предвид, че фактически спор между страните касателно тези обстоятелства не се заявява настоящия състав приема, че акта не страда от отменителни основания по чл. 146, т. 1 и т. 2 от АПК.

Производството по установяване на задължения за такса битови отпадъци е започнало по искане на настоящия жалбоподател-данъчно задължено лице, каквато възможност съгласно чл. 107, ал. 3 във вр. с чл. 9б от ЗМДТ съществува. На "Фотис"ООД са установени оспорените от него в АУЗД № 236 от 28.04.2014г. задължения за такса битови отпадъци за периода 01.01.2014 г. до 31.12.2014г. за имота му в гр. Перник във връзка с подадена от него декларация вх. № 1344 от 21.03.2012г. по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ.

Съгласно нормата на чл. 11, ал. 1 от ЗМДТ данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти, а таксата за битови отпадъци на основание чл. 64, ал. 1 от същия закон се заплаща от лицата по чл. 11 от ЗМДТ. На основание чл. 62 от ЗМДТ, таксата за битови отпадъци се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането на битовите отпадъци и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. ТБО се определя в годишен размер за всяко населено място с решение на Общински съвет въз основа на необходимите разходи за всяка дейност. Размерът на ТБО за задълженото лице зависи от това имотът жилищен ли е или нежилищен.

Определените данъчни задължения на жалбоподателя с Акта за установяване на задължения са съобразени с обстоятелствата деклариращи в декларацията по чл. 14 от ЗМДТ.

Преди всичко следва да се посочи, че в разпоредбата на чл. 141, ал. 3 от КРБ е предвидено правомощие на Общинските съвети да определят размера на местните такси, по ред установен със

закон. В разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от ЗМДТ е регламентирано правото на тези съвети да издават Наредби, с които да уреждат съобразно нормативните актове от по - висока степен, неуредени от тях обществени отношения с местно значение. Същевременно съгласно чл. 62 от ЗМДТ такса за битови отпадъци се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места, като размера на таксата се определя по реда на чл. 66 от ЗМДТ за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистотата на териториите за обществено ползване. Таксата се определя в годишен размер за всяко населено място с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план-сметка за всяка дейност, включваща необходимите разходи за посочените в същата разпоредба дейности. Размерът на таксата се определя в левове според количеството на битовите отпадъци, а когато не може да се установи количеството на битовите отпадъци, се определя по реда на ал. 2 - в левове на ползвател или пропорционално върху основа, определена от общинския съвет. От съдържанието на цитираните текстове се налага извода, че е установена поредност при прилагането на двата способа за определяне на размера на таксата битови отпадъци. Първият способ, който е регламентиран в ал.1, е определяне на размера според количеството на битовите отпадъци и само при невъзможност за прилагането му следва да намери приложение ал.2, според която размерът на таксата се определя в левове на ползвател или пропорционално върху основа, определена от Общинския съвет. Способите по ал.1 и ал.2 за определяне размера на таксата за битови отпадъци не се прилагат алтернативно, а се прилагат при условията на евентуалност - в посочената в закона последователност.

В случая с молба вх. № 13/СЛУ-7832 ат 04.11.2013г. данъчно задълженото лице е поискало определянето на таксата за битови отпадъци да стане в зависимост от количеството на битовите отпадъци, като за целта е декларирало по надлежния ред съд за битови отпадъци-1 брой кофа тип "Мева" с вместимост от 110л. за имота, в съответствие с приложението към наредбата. Такава правна възможност е разписана в Наредбата за определяне и администриране на местните такси на територията на община Перник в чл. 20, ал. 1, т. 2 б."А". Тази молба е подадена и в срока по ал. 2, на чл. 20 от наредбата и е съгласувана, съгласно ал. 3 от същата разпоредба на наредбата. Какво е имал в предвид "съгласуване" местният законодател не е ясно. След като е

“съгласувал” нещо друго, което от своя страна не е поискано по силата на административно производствените правила е следвало да бъде уведомен молителя за решението му. В случая от данните по делото се установява, че вместо заявената 1 кофа “Мева” е предоставена на молителя 1 контейнер тип “Бобър”. Лицето, съгласувало молбата не е изложило никакви фактически обстоятелства на база, на които е стигнало до извода, че на дружеството му е необходим друг съд за твърди битови отпадъци. С оглед на това и без да се изяснят всички факти и обстоятелства, както и без да се изслушат заинтересованите лица в нарушение на чл. 35 от АПК е прието, че на дружеството следва да се предостави нещо различно от това което е поискано. По делото са налични решение № 16ІПУДОР-201-02 от 27.01.2012г., с което е утвърдена програма за управление на дейностите по отпадъците за период до 2017г., съгласно която само за дейностите с код 20 03 01-смесени битови отпадъци е предвидено да се събират в стандартни кофи за отпадъци и да се извозват от фирмите за сметосъбиране. Със заповед № 63 от 16.01.2013г. кмета на общината е сформирал комисия, която да извършва проверки за установяване на декларираните обстоятелства по подадени молби декларации по чл. 20, ал. 1, т. 2а от Наредбата. Такава проверка се е състояла на 05.03.2013г., видно от констативен протокол от същата дата приложен по делото и комисията под т. 210 е посочила, че декларирания съд-1 брой “Мева” съответства, на ръководството на МОСВ за определяне вида и броя на съдовете за битови отпадъци деклариран за 2013г.. При пълна необоснованост остава неясно какво е наложило в случая да се съгласува за 2014г. вместо 1брой кофа тип “Мева” - 1 брой контейнер тип “Бобър” без да се извърши най-малкото проверка по случая. Това действие на администрацията на община Перник е станало причина в последствие неправилно да се определят задълженията на данъчно задълженото лице за такса битови отпадъци за 2014г.. Протокола от 12.06.2014г., на които се позовава органа, издаден значително след издаване на АУЗД е неотносим към момента на установяване на задълженията т.к не е съществувал по това време.

По делото се изслуша и прие финансово икономическа експертиза, чието заключение като компетентно дадено и неоспорено от страните се цени в цялост. Въз основа на него и въз основа на заповед № 1 от 03.01.2012г. на Кмета на община Перник, с която са утвърдени анализни цени за определяне на еднократно събиране и транспортиране на битови отпадъци до депо за обезвреждането им и заповед № 1525 от 30.10.2013г. на Кмета на община Перник, издадена на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за

границите и честотата на сметоизвозване се приема, че задълженията на дружеството за такса битови отпадъци са в размер на 1789.91лева, от които за сметосъбиране и сметоизвозване-91.52лева; за обезвреждане на битови отпадъци в депо-113.32лева и 1585.16лева за чистота на териториите за обществено ползване съгласно подадената от него декларация.

Доколкото по делото се оспорва и реалното предоставяне на посочените услуги "сметосъбиране", "сметоизвозване" и "поддържане чистотата на териториите за обществено ползване", както и десежно наличието на общинско депо за обезвреждане на отпадъците, то настоящият съдебен състав го приема за неоснователни. Настоящия състав приема за безспорно установено, че имотът на дружеството попада на територията, на която общината предоставя услугите по чл. 62 от ЗМДТ. От представените писмени доказателства от ответника заповед № 1525 от 30.10.2013г., с която са определени границите на районите, видът на предлаганите услуги, както и честотата на сметоизвозване, по реда на чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ се установява, че имота на жалбоподателя попада в обхвата на заповедта. Също така е наличен договор за възлагане на обществена поръчка за сметосъбиране и сметоизвозване, третиране на битови отпадъци, почистване на териториите за обществено ползване. Налице е и решение № 16-ДО-44-00 от 02.09.2009г. на директора на РИОСВ, от което се установява, че на територията на общината има изградено депо за събиране, транспортиране, временно съхраняване и депониране на отпадъци. В маршрутен график за събиране и извозване на ТБО, III-район кв. "Изток" фирмата за сметосъбиране е посочила, че обслужва обектите на ул. "Бучински път". Таксата се определя в годишен размер за всяко населено място с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план-сметка за всяка дейност, включваща необходимите разходи за посочените в същата разпоредба дейности. Отделно от това по делото се допуснаха свидетелски показания. Същите се ценят в цялост, тъй като са последователни, логични и вътрешно непротиворечиви. Въз основа на тях се приема, че дружеството генерира битови отпадъци. На същото е предоставена кофа тип "Бобър", която се ползва само от тях и се извозва след като се сигнализира обслужващата фирма. Въз основа на тях се обосновава предоставянето на услугата по сметосъбиране и сметоизвозване. Въз основа на всички така представени и неоспорени от страните доказателства, както и гласните доказателства, на който съдът дава вяра настоящия състав приема, че община Перник предоставя реално услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, поддържане чистотата на

териториите за обществено ползване, обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци по отношение на населените места, в това число и касателно имотите на жалбоподателя. След като в района на имота на жалбоподателя общината реално предоставя тези услуги, в случая се дължи такса битови отпадъци за събиране и сметоизвозване, както и почистване на територии за обществено ползване. Налице е реалното престиране на услугата, поради което фактическите и правни основания за издаването на акта са установени. Предметът на делото няма за цел да извърши проверка на конкретно отчитане на извършените дейности. Имотът попада в район с организирано сметосъбиране, сметоизвозване, поддържане на честотата на териториите за обществено ползване и обезвреждане на отпадъци в депа за битови отпадъци. Не е налице хипотезата на чл. 71 от ЗМДТ и таксата се дължи.

С оглед на всичко изложено настоящия състав приема, че установения размер на таксата за битови отпадъци е неправилно определен, т.е. налице е неправилно приложение на материалния закон. Не се налага връщане на преписката за ново произнасяне, тъй като размера е установен с допустимо доказателствено средство пред съда. Въз основа на това АУЗД следва да се измени съгласно заключението на вещото лице.

При този изход на делото се дължи произнасяне по искането за разноси. Същите са своевременно поискани. Не е направено възражение за прекомерност, поради което ще се присъдят същите в размер на 950 лева. На основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК Община Перник следва да заплати на оспорващото търговско дружество съдебно-деловодни разноси в общ размер на 950 лв., от които - 50,00 лв. за ДТ и 750 лв. за адвокатско възнаграждение и 150 лв. депозит за изготвената финансово икономическа експертиза. Претендирата за присъждане сума от 50 лева, представляваща наложена глоба в условията на чл. 92а, вр. с чл. 91, ал. 1 от ГПК не представлява разноси, поради което ѝ не се присъжда.

Водим от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

Изменя акт за установяване на задължение по декларация № 236/28.04.2014г., издаден от Гл. експерти в отдел "Ревизии и принудително събиране" към Дирекция "Местни приходи" при Община Перник и потвърден изцяло от директора на "Местни приходи" в Община Перник, в частта, с която е установен размер на такса битови отпадъци за периода от 01.01.2014г. до 31.12.2014г. в

размер на 4517.83лв. и вместо него установява размера на такса битови отпадъци за периода от 01.01.2014г. до 31.12.2014г. в размер на 1789.91лева, от които за сметосъбиране и сметоизвозване-91.52лева; за обезвреждане на битови отпадъци в депо-113.32лева и 1585.16лева за чистота на териториите за обществено ползване за декларираните от "Фотис"ООД недвижими имот с декларация по чл. 14 от ЗМДТ, вх. № 1344 от 21.03.2012г..

Осъжда община Перник да заплати на "Фотис"ООД, представлявано от управителя К.Ф., с ЕИК по БУЛСТАТ 113521965 разноси в размер на 950лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните пред Върховен административен съд на Република България.

Съдия:/п/